



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **E. K. D.**,
bytem W., V. P.,
zastoupená advokátem JUDr. Františkem Šístkem,
se sídlem Sportovní 826/8, 101 00 Praha 10,

proti

žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2017, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2017, č. j. X a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 7. 4. 2017, č. j. X se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně, JUDr. Františka Šístka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 4. 9. 2017 Městskému soudu v Praze, která byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2017, č. j. X, postoupena k vyřízení soudu zdejšímu, se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „orgán I. stupně“) ze dne 7. 4. 2017, č. j. X, o zastavení řízení o žádosti žalobkyně o

vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky.

2. Žalobkyně uvedla, že měla na území České republiky povolen trvalý pobyt. V České republice je od dětství trvale usazena s celou rodinnou. Její bratr je již českým občanem a matka o občanství žádá. Oproti tomu v K. žalobkyně dle svých tvrzení nemá žádné ekonomické, sociální ani rodinné zázemí. Žalobkyně sice několikrát krátce navštívila v K. vzdálené příbuzné, ale je začleněna do české společnosti. V České republice chodila do základní školy, hovoří plynně česky a nyní je vdaná za českého občana P. K., narozeného dne ..., se kterým má syna A. K., narozeného dne ...
3. Podle žalobkyně její potíže vznikly tím, že si neuvědomila povinnost včas podat žádost o prodloužení trvalého pobytu před jeho uplynutím (29. 12. 2015), kvůli své hospitalizaci v listopadu 2015. K prodloužení trvalého pobytu se tak žalobkyně dostavila až dne 23. 3. 2016. Žalobkyni však nebylo vyhověno, ale byla zadržena jako osoba pobývající na území České republiky bez oprávnění k pobytu. Proběhlo správní řízení, jehož výsledkem bylo neprodloužení trvalého pobytu žalobkyně, a rozhodnutím Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 16. 8. 2017, č. j. X, bylo žalobkyni uloženo opustit území České republiky do 60 dnů.
4. Žalobkyně dne 22. 8. 2016 podala žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, které však nebylo vyhověno, neboť kompletní doklady, které žalobkyni předložila, vykazovaly dle správního orgánu nepřekonatelnou vadu spočívající v tom, že obsahovaly příjmení žalobkyně v původní podobě D., a nikoliv v podobě po uzavření sňatku K. D.. Žalobkyně dodala, že doklady opatřovala v nejvyšším stupni těhotenství, a bezprostředně po porodu za neskutečných obtíží. Bohužel ani přes veškerou snahu z K. neobdržela správný doklad. Obdržela sice nový cestovní pas, ale s výhradou, že k. orgány distančně neuznávají zaslané doklady o jejím sňatku a znovu uvedly do cestovního pasu její původní příjmení D. a nikoliv požadované K. D.. Důvodem neuznávání originálních dokladů o uzavřeném sňatku je požadavek k. orgánů, aby se její manžel dostavil na matriční úřad a sňatek osobně potvrdil.
5. Žalobkyně dále dodala, že neprodloužení trvalého ani neudělení přechodného pobytu by ji citelně zasáhlo, neboť má tříměsíční dítě a manžela, kteří jsou českými občany, a její nejbližší příbuzní žijí v České republice, a naopak v K. nemá kde bydlet ani nikoho, ke komu by se mohla nastěhovat. Podle žalobkyně je postup orgánů, které ji nutí opustit území České republiky, nehumánní a nerespektuje její právo na rodinný život.
6. Podáním ze dne 23. 11. 2017 žalobkyně požádal soud o přiznání odkladného účinku žalobě a uvedla, že již obdržela cestovní doklad se správně uvedenými údaji, jehož kopii k podání přiložila.
7. V doplnění žaloby ze dne 8. 1. 2017 (pozn. soudu: špatná datace; zřejmě 8. 1. 2018) žalobkyně zopakovala svá žalobní tvrzení, doplnila popis průběhu řízení o nové žádosti o povolení k přechodnému pobytu, kterou podala dne 23. 11. 2017 poštovní přepravou, a požádala soud o přednostní vyřízení její věci, neboť bylo ze strany Policie ČR znovu zahájeno řízení o jejím správním vyhoštění.

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že nepovažuje námitky žalobkyně za důvodné, přičemž plně odkázal na napadené rozhodnutí, a proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Soud ze správního spisu zjistil následující skutečnosti:

9. Žádostí ze dne 22. 8. 2016 požádala žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky. K žádosti přiložila průkaz o zdravotním pojištění, potvrzení o zajištění ubytování, oddací list, občanský průkaz jejího manžela (P. K.) a její cestovní pas (č. X platný do ...).
10. Orgán I. stupně výzvou ze dne 8. 11. 2016, č. j. X, vyzval žalobkyni k odstranění vad žádosti, které zejména spočívaly v uvedení příjmení žalobkyně v podobě „D.“ na předložených dokladech, ačkoli se žalobkyně podle oddacího listu rozhodla připojit ke svému příjmení také příjmení manžela a užívat příjmení „K. D.“, přičemž jí usnesením ze dne 8. 11. 2016, č. j. X, k odstranění vad stanovil lhůtu 60 dní.
11. Podáním ze dne 29. 12. 2016 žalobkyně orgánu I. stupně dodala ověřenou kopii oddacího listu, ověřenou kopii průkazu zdravotního pojištění (znějícím na jméno K. D.), výpis z katastru nemovitostí a nájemní smlouvu. Sdělila rovněž orgánu I. stupně, že cestovní doklad nemůže získat na území České republiky, ale nejbližší ve Vídni, avšak obává se, že se kvůli nevyřešenému pobytovému oprávnění nebude moci vrátit zpět na území České republiky. Žalobkyně dodala, že v květnu 2017 očekává narození potomka a požádala o spojení řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu s řízením o zrušení jejího povolení k trvalému pobytu.
12. Rozhodnutím ze dne 7. 4. 2017 orgán I. stupně zastavil řízení o žádosti žalobkyně podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobkyně ve stanovené lhůtě ani do rozhodnutí orgánu ve věci neodstranila vady své žádosti, když nepředložila cestovní doklad znějící na příjmení, které se rozhodla užívat po svatbě.
13. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 21. 4. 2017 odvolání. Uvedla, že cestovní doklad jí doposud nebyl vystaven, ačkoli urgovala jeho vydání na Velvyslanectví Republiky K. v Praze. Bylo jí však sděleno, že si jej bude moci vyzvednout v K. přibližně za jeden až dva měsíce. Žalobkyně však s poukazem na svou graviditu považuje cestování pro doklad do K. za nemožné. Vyzvednout si doklad na pražském velvyslanectví přitom nemůže, jak doložila sdělením velvyslanectví ohledně rozsahu poskytovaných služeb ze dne 19. 4. 2017. Žalobkyně proto navrhla, aby žalovaný podle § 64 odst. 2 a 4 správního řádu přerušil řízení na nezbytně nutnou dobu.
14. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí orgánu I. stupně. Žalovaný považoval postup orgánu I. stupně za zcela správný, přičemž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, č. j. X. Dodal, že k žalobkyni popisovaným potížím se získáním cestovního pasu Republiky K. nemůže přihlídnout. K poukazu žalobkyně na vysoký stupeň těhotenství žalovaný poznamenal, že v době podání žádosti žalobkyně těhotná nebyla, a proto neexistovala objektivní překážka, pro kterou si nemohla doklad obstarat. Žalovaný na závěr nevyhověl návrhu žalobkyně na přerušení řízení, protože neshledal důvod ke zrušení rozhodnutí orgánu I. stupně a žalobkyně mohla žádost o přerušení řízení pro obtíže se získáváním cestovního dokladu uplatnit před orgánem I. stupně, ale neučinila tak.

V posuzované věci soud vyšel z následně uvedené právní úpravy:

15. Podle § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), *„[v] veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc.“*
16. Podle čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte *„[z]ájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, správními nebo zákonodárnými orgány.“*
17. Krajský soud v Praze na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných námitek, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (viz § 75 s. ř. s.).
18. Soud v dané věci poznamenává, že podle sdělení Ministerstva zahraničních věcí ČR č. X Sb. m. s. od 30. 11. 2010 platí mezi Českou republikou a Republikou K. mimo jiné Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou J. o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních (B., 20. ledna 1964), přičemž podle čl. 61 této smlouvy si mají příslušné orgány zasílat diplomatickou cestou výpisy z matrik. Smlouva také stanovuje, že oddací list, který je podle § 91 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení, ve znění pozdějších předpisů, veřejnou listinou, může být podle čl. 15 uvedené smlouvy použit orgány druhého státu bez dalšího ověření. Potíže s požadavky k. orgánů uváděné žalobkyní, které žalobkyně dokládala kopií cestovního pasu vydaného dne 4. 8. 2017 na příjmení D., lze tedy posoudit jako nedodržení mezinárodních závazků ze strany k. orgánů, neboť údaje o provdání žalobkyně zachycené veřejnou listinou měly přijmout bez dalšího, přičemž si mohly vyžádat přímo výpis z matriky podle výše uvedené mezinárodní smlouvy.
19. Soud dále konstatuje, že v předmětné věci nebylo na místě nevyhovět návrhu žalobkyně na přerušení řízení po dobu nezbytnou k předložení nového cestovního dokladu podle § 64 odst. 2 a 4 správního řádu, o které žalobkyně požádala, s odůvodněním, že tak měla učinit v řízení před orgánem I. stupně, protože bez ohledu na pochybení žalobkyně, která nepodala žádost bez vad, je nutné mít na zřeteli zájem syna žalobkyně ve smyslu čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte, jehož se nutnost matky cestovat bezprostředně před porodem, respektive po něm, přímo dotýká a může ohrozit jeho zdraví. Byť soud přisvědčuje názoru žalovaného, že žalobkyně podala žádost již 22. 8. 2016, tedy v době, kdy ještě těhotná nebyla, považuje za nutné zdůraznit, že na nesrovnalosti v předložených dokladech byla orgánem I. stupně upozorněna výzvou ze dne 8. 11. 2016, tedy již v době svého těhotenství. Žádost žalobkyně o přerušení řízení pak byla podána přibližně měsíc před narozením jejího syna. Teprve v průběhu prosince se dověděla, že nový cestovní doklad nemůže získat na území ČR. Za této situace měl žalovaný i správní orgán I. stupně přihlédnout k mezinárodním závazkům České republiky vyplývajícím ze zmiňované Úmluvy o právech dítěte a v jeho zájmu vyhovět žádosti jeho matky o přerušení řízení. Obzvlášť, pokud bylo ze žádosti žalobkyně zřejmé, že účelem této žádosti není nedůvodné prodlužování řízení, nýbrž odstranění poslední zbývajících vad její žádosti, které je však komplikováno nedostatečným rozsahem služeb poskytovaných Velvyslanectvím Republiky K. v Praze. Bylo proto povinností žalovaného podle § 4 odst. 1 správního řádu s přihlédnutím k čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte vyjít žalobkyni vstříc a umožnit jí odstranit poslední zbývajících

vadu její žádosti, která bránila orgánu I. stupně tuto žádost posoudit. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 19. 1. 2017, sp. zn. X. Avšak v tomto rozsudku, ve kterém se NSS vyjadřuje k zásadě koncentrace řízení, NSS netvrdí, že potřebné doklady pro řízení o žádosti nelze v žádném případě předložit v průběhu odvolacího řízení a že přerušení řízení za účelem doložení potřebných dokladů, je vyloučeno. Naopak, NSS zde uvedl (bod 33 rozhodnutí), že „Zásada koncentrace řízení je vyjádřena v § 82 odst. 4 správního řádu, podle kterého se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti a důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.“ A dále v bodě 36 NSS uvedl: „NSS se plně ztotožňuje se závěry krajského soudu, že v souladu s § 82 odst. 4 správního řádu stěžovatelka neuvedla žádné relevantní důvody, které by objasnily, proč nemohla doklady předložit již v řízení I. stupně.“ Z uvedeného vyplývá, že NSS v označeném rozsudku nezamítl zcela možnost předložit potřebné doklady později, než v řízení před orgánem I. stupně, je to možné ovšem pouze pokud k tomu má žadatel relevantní důvody.

20. Soud tedy výrokem pod bodem I. podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez nařízení jednání zrušil napadené rozhodnutí pro podstatné vady řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný nevzal v úvahu žalobkyní akcentované potíže se získáním cestovního dokladu se správnými údaji a nepřerušil na žádost žalobkyně řízení, čímž podstatně porušil ustanovení o řízení před správním orgánem způsobem, který by mohl mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku. Bude na žalovaném, aby maje na zřeteli zájem novorozeného syna žalobkyně rozhodl o žádosti žalobkyně o přerušení řízení, respektive ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu přihlédl k cestovnímu dokladu s údaji, který si žalobkyně dle svých tvrzení obstarala.
21. Soud výrokem pod bodem II. přiznal podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobkyni v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a 1 000 Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobkyně advokátem. Ty jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), 3 100 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu), a dvěma paušálními náhradami hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, tedy činí 10 800 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Františka Šístka, advokáta (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. března 2018

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu